Lovagolni tanulnak a ludaspusztai tanyán

Honfoglaláskori vakáció

Magányos kunhalom emelkedik a pusztában, ezüstölden hullámzik a rét, lovak legelnek egy piros tetős tanya mellett. Ludaspusztán vagyunk, a mindszenti határban, vakációzó gyerekek, s egy tanítónő társaságában.

Kitűnő nyári időtöltés, szórakozás és munka egyben – így telnek a kis társaság mindennapjai, amióta „berekesztették" az iskolát. Kik ők? A lovastáborokat szervező *Mihály János* leánya, a tizenegy éves *Mihály Judit*, s Judit barátnői, a tizenkét esztendős *Gila Barbara* és a tizenharmadik életévében járó *Boldizsár Barbara*. Olyan szakértelemmel itatják a lovakat, *Bárány Brigitta* tanítónővel együtt, mintha legalábbis a honfoglalók korában élnénk. Minimum, ami elmondható róluk: lóra termettek. Mihály János lovastáboraiba évek óta jönnek mindenhonnan lovagolást tanulni vágyók – de ez másik történet. Ottjártunkkor Judit és Boldizsár Barbara épp krumplit pucolt a leendő krumplis tarhonyához, majd kacsa- és libaetetés következett.

Hurrá, itt a vakáció! Lóitatás a ludaspusztai tanya mellett *Fotó: Tésik Attila*

> *Néhány nap alatt közösséggé szerveződnek*
>
> Bárány Brigitta

Aztán megérkezik Bárány Brigitta és Gila Barbara, és együttesen beterelik a lovakat a tanyához; ideje őket megitatni. Közben egy fehér kotlóstyúk gyöngyöscsibéket kíséget teljes anyai felelősséggel – ő keltette ki a gyöngyöstojásokat, az apróságok pontosan ugyanolyan csíkosak, mint a fácáncsibék – és mindenfelé kismacskák állják el az ember útját – hát kell ennél nagyobb gyönyörűség állatokat szerető gyerekek számára?

– Azt csinálunk, amit akarunk. Amikor munka van, segítünk egymásnak, amikor nincs munka, jöhet a lovaglás – mondja Boldizsár Barbara, akinek, éppúgy, mint a társainak, előreláthatólag itt és így fog eltelni a vakációja. Pontosabban nem csak itt és nem csupán így, hisz a Mihály János szervezte lovastúrákon is részt vesz. Judittól közben megtudjuk: már Németországból is jártak náluk lovagolni tanulni gyerekek – édesanyja, *Mihályné Gáspár Ildikó* németet is tanít Mindszenten, így nem volt gond a kapcsolatfölvétel. – Úgy élünk, mint a régi magyar pusztában a régi magyarok. Villany sincs, csak a villanypásztorban – mondja nevetve Judit. Egy biztos: a honfoglalás korából bármikor vissza lehet térni a mába. Pár kilométer Mindszent, közel a kultúra.

S milyen hatása van a gyerekekre a lovas tanyai lét? Mint Bárány Brigitta tanítónő mondja: néhány nap alatt közösséggé szerveződnek, megtanulnak odafigyelni egymásra és az állatokra, az őket körülvevő világra. És nemcsak odafigyelni tanulnak meg, hanem részt is venni benne.

F. CS.

Az eső eddig nem szólt bele a programba Makón

Mária főhadnagy az operettfesztiválon

Harmadízben tartanak egyhetes operettfesztivált Makón. A nagyszabású rendezvény a szombat este nyolc órától látható Mária főhadnagy című nagyoperettel ér véget.

Az operettfesztiválnak természetesen ezúttal is a Hagymaház kitűnő akusztikai adottságokkal rendelkező szabadtéri színpada ad otthont. *Bálint Mártától*, a szervező Közművelődési Kht. igazgatójától megtudtuk: bár ezúttal esőnapokat is iktattak a programba, az időjárás eddig kegyes volt hozzájuk, így a népes közönség a Marica grófnőt és a Sybille-t is zavartalanul élvezhette. A darabok színpadra állítását egyébként idén is a Turay Ida színtársulat vállalta. Az operettsztárok természetesen ezúttal is élőzenekari kíséretet kaptak, a rendezők emellett figyelmet fordítottak a műfaj követelményeinek megfelelő gazdag díszletekre és jelmezekre is. Az érdeklődők igényeinek eleget téve ezúttal úgy helyezték el a hang- és fénytechnikát, hogy az sehonnan ne zavarja a betekintést a színpadra, ráadásul az előadást két nagy kivetítő ernyőn is követhetik a nézők. A nézőtéren ezúttal a tavalyinál ötszázzal több, összesen háromezer széket helyeztek el. Az ingyenesen átvehető belépőjegyek közül *Buzás Péter* polgármester hatszáz darabot ezúttal is a város nyugdíjasklubjainak adott át.

A harmadik makói operettfesztivál szombaton este zárul a Mária főhadnaggyal – ha esne az eső, a vasárnap az ismétlés napja. *Huszka Jenő* romantikus nagyoperettje 1848-ban, Bécsben kezdődik. A magyar érzelmű Máriát rokonai egy osztrák arisztokratához készülnek férjhez adni – ám szerencsére megérkezik nénikéje, *Antonia* s az ő, valamint a kissé bolondos szabó, *Zwikli Tóbiás* segítségével a lánynak sikerül még időben elszöknie. Hogy a már forradalom hevében égő Magyarországra juthasson, nemzetőr-egyenruhát ölt magára. 1849-ben, a budai honvédtáborban is férfiként, édesapja nevén, *Lebstück Károlyként* szolgál a seregben és az alhadnagyi rangig viszi. Felettese, a szigorú *Jancsó* hadnagy gyakran rója meg könnyelmű hősködéséért, ám amint Mária egy estély alkalmából ismét nőként jelenik meg, beleszeret, és ahogyan az egy operettben illik, egymásra találnak. A szereposztásban a magyar operett olyan csillagai olvashatók, mint *Szóka Júlia, Kovács Etele, Egri László* és *Lázin Beatrix*.

SZ. I. M.

Az Ennio Flaiano-díjat veheti át a szegedi professzor

Szabó Tibor újabb olasz kitüntetése

Magas olasz állami kitüntetésben részesült nemrég Szabó Tibor szegedi professzor. Most egy irodalmi díjat ítéltek meg számára.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Egy hónap sem telt el azóta, hogy hírül adtuk: Itália nemzeti ünnepe alkalmából a szegedi *Szabó Tibor* professzor magas állami kitüntetésben részesült: *Carlo Azeglio Ciampi* olasz államfőtől a Szolidaritási Csillag Érdemrend lovagi fokozatát kapta. Bejelentették, hogy az Ennio Flaianóról elnevezett nemzetközi irodalmi díjjal is kitüntetik a szegedi Dante-kutatót, aki a komoly szakmai elismerést július 10-én veheti át Pescarában.

A rangos irodalmi díjat 1973 óta ítélik oda több kategóriában, legutóbb 2001-ben részesült a kitüntetésben magyar: akkor *Kertész Imre* író a különdíjat vehette át. Szabó Tibor csütörtökön egy kitüntető oklevelet is kapott a római központú Dante Alighieri Társaság elnökétől, *Bruno Bottaitól* az olasz nyelv és kultúra magyarországi terjesztésében szerzett érdemei elismeréseként.

Szabó Tibor fő kutatási területe az olasz, francia és magyar filozófia és politikatudomány összehasonlító elemzése. Jelenleg a Szegedi Tudományegyetem JGYTFK olasz tanszékén olasz kultúrtörténetet, valamint filozófia- és etikatörténetet tanít.

Hahotaklub Vásárhelyen

Vicc nélkül nevetnek

Sokan egyszerűen hülyeségnek tekintik, ám mégis működnek a jóga kacagtató gyakorlatok, melyről egy újságban olvasott először a vásárhelyi Kispál Sándor. A vásárhelyi hahotaklub vezetője szerint a viccmesélés nélkül kiváltott nevetés segít átvészelni a nehéz időszakokat.

A hahotaklub ősét egy indiai orvos hozta létre azután, hogy könyvet akart írni a nevetésnek az emberi szervezetre gyakorolt jótékony hatásáról. Bombay sétálóutcáján kinevették őt az emberek, de végül öten kötélnek álltak, ám a nevetést kiváltó viccek két hét után elfogytak. Az orvos végül kitalálta, hogyan lehet viccmesélés nélkül megnevettetni az embereket: úgynevezett jóga kacagtató gyakorlatokkal.

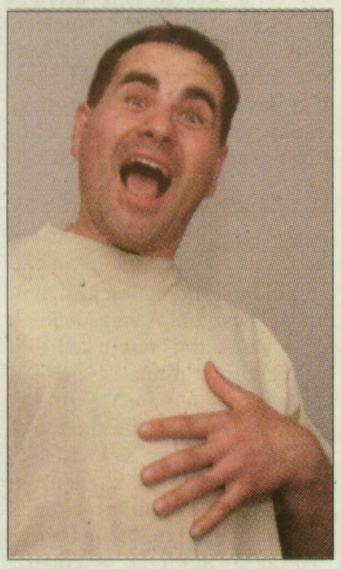

Kispál Sándor szerint a nevetés megkönnyíti az ember életét *Fotó: Tésik Attila*

Mindezt *Kispál Sándor*, a vásárhelyi hahotaklub kitalálója és vezetője árulta el a kezdetekről, utalva arra, hogy az indiai felfedezést némileg megelőzte Arisztotelész, aki már az ókorban megírta (igaz, az évszázadok során elveszett) könyvét a nevetés jótékony hatásáról. Kispál Sándor a jóga kacagtató gyakorlatokról egy magazin agykontroll rovatában olvasott először, s ez akkora hatást gyakorolt rá, hogy azonnal jelentkezett a hahotaklub-vezetői tanfolyamra. – Megtanultuk azokat a gyakorlatokat, melyek kiváltják a szemlélő nevetését – mesélte.

Kételkedésünkre be is mutatta a tej-kávé gyakorlatot, melyben egy jelképes bögre tejet és kávét öntögetett egymásba, majd a szemlélő számára meglepetést okozva egyszerre csak hátrahajtott fejjel hangosan kacagni, mi több, röhögni kezdett. Ettől a nézőnek is nevetni támadt kedve.

– Sokan hülyének néztek, amikor megmutattam a gyakorlatokat, igaz, nevettek rajtuk, ám mégis kevesen jelentkeztek a klubba. Aztán híre ment a kezdeményezésemnek, s néhányan már összejöttünk. Meglepetésemre inkább az idősebbeket, mint a fiatalabbakat érdekeli a dolog.

A nyári szünet miatt éppen szünetelő vásárhelyi klub tagjai amúgy szerdánként jönnek össze a Belvárosi Olvasókör helyiségében.

– Senkinek sincs rossz véleménye rólunk, ám sokan csak egyszer-kétszer jelentek meg nálunk, aztán elmaradoztak. A gyakorlatok során tíz-tizenöt perc alatt oldódik fel a társaság, aztán meditáció következik, melyen mindenki ismét hangosan nevet, akkor, amikor neki jólesik – tette hozzá a klubvezető. Kispál Sándor szerint mindenki elismeri, hogy a gyakorlatok végén nemcsak a kedélyállapota lett jobb, de kellemesen el is fáradt. És sokkal könnyebben átvészelte később is a nehéz időszakokat és a megpróbáltatásokat.

B. K. A.

A karmesterkurzus záró koncertje

A Szegedi Tudományegyetem Zeneművészeti Főiskolai Karának Fricsay hangversenytermében ma 19 órakor rendezik meg a *Fürst János* vezetésével tartott nemzetközi karmesterkurzus nyilvános, ingyenes záró koncertjét.

A műsoron Kodály Nyári estéje, Csajkovszkij Hegedűversenye és Schumann IV. szimfóniája szerepel. Közreműködik a Szegedi Szimfonikus Zenekar, a versenymű szólistája: *Kosztándi István* hegedűművész, az együttes koncertmestere.

A darabokat a mesterkurzus négy legkiválóbb résztvevője, *Rodrigo De Carvalho* (Brazília), *Simon Casali-Krzentowski* (Hollandia), *Horváth József* (Románia, Kolozsvár) és *Jesper Nordin* (Dánia) dirigálja.

Relikviák gyűjteménye egy székkutasi családi házban

Jó pénzért sem adják régiségeiket

Hiába ajánlottak már a székkutasi Morvaiéknak 100 ezer forintot a faszéntüzelésű disznópörzsölőért, a régiségmániás család mégsem vált meg a különleges relikviától. Morvaiék az elmúlt évtizedek alatt mintegy 100 darabból álló gyűjteményt halmoztak fel úgy, hogy egy fillért sem adtak annak darabjaiért.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A régiségek megszállottja a székkutasi *Morvai* család. Kertes házuk teraszának falain szinte már alig akad hely az újabb relikviáknak. Pedig az antik darabokért soha egy fillért sem adtak – mint a háziasszony *Rózsika* megjegyezte –, erre nekik nincs pénzük. Így aztán az elmúlt évtizedek alatt leginkább az ismerősöket mozgósították, hátha jártukban-keltükben rábukkannak egy-egy régi tárgyra, szerszámra. Persze azért maguk sem tétlenkednek, hogy gyarapítsák a jelenleg közel száz darabból álló gyűjteményüket, s a környék tanyáit járva kutatnak az antik holmik után.

– A saját örömünkre foglalkozunk a relikviákkal – magyarázta Rózsika. – Annak idején lópatkókkal és lovas szerszámokkal kezdtük a gyűjtést – mondja, miközben a verandán sorakozó zablára, patkókra mutat. – Később kibővítettük a kört, s ma már az egykor ruhamosásra használt mángorlótól kezdve a terménysárító kosárig minden megtalálható nálunk.

Morvaiék gyűjteményének egyik legkülönlegesebb relikviája a faszénnel működő disznópörzsölő *Fotó: Tésik Attila*

Az asszony szerint egyébként a gyűjtemény talán legértékesebb darabja egy közel 100 éves szekrény. Igaz, mint megjegyezte, az ajándékba kapott bútorról mind a mai napig nem derült ki, hogy milyen funkciót töltött be. A család egyébként úgy véli, hogy talán egykor egy fodrászüzletben vagy gyógyszertárban állhatott.

A felhalmozott régiségektől egyébként Morvaiék semmi pénzért nem válnának meg. Pedig a gyűjteményben olyan különleges tárgyak is fellelhetők, mint a faszéntüzeléssel működő disznópörzsölő, melyért már 100 ezer forintot is kínáltak, ám a család nem adta azt oda.